

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 26. des laufenden Monats angenommen

Nr. 19.

Krainburg, den 3. März 1944.

4. Jahrgang

Po nemški zmagi bo naša naloga rodila sadove

Gauleiter dr. Rainer je v nedeljo govoril v Krainburgu na velikem apelu nemških uslužbencev na Gorenjskem

V nedeljo se je v Krainburgu vršil v kinski dvorani veliki apel nemških uslužbencev na Gorenjskem, pri katerem je Gauleiter dr. Friedrich Rainer v navzočnosti vodečih mož stranke, države in oborožene sile v načelnem govoru dal geslo za delo bodočih mesecev.

Kreisleiter dr. Hochsteiner je v svojem pozdravnem govoru poudaril, kako dragoceno je za nemške uslužbence na Gorenjskem, da od časa do časa dobe iz poklicanih ust pojasnila o političnem in vojaškem dogajanju, kakor to danes stori Gauleiter, ki pokaže novo pot pohoda.

Gauleiter dr. Rainer je v svojih izjavah opozarjal na to, da se da položaj na Gorenjskem samo takrat pravilno doumeti, če uvažujemo splošni položaj v tej vojni in izhajajoč raz njega napravimo svoje zaključke glede našega ožjega delovnega področja. Splošni položaj pa moremo zopet le takrat pravilno vrednotiti, če stavimo v ospredje odločilni dogodek zadnjega leta: italijansko izdajstvo. To izdajstvo italijanskih krogov je bilo v Churchillovem načrtu v prvi vrsti sredstvo, da bi v letu 1943. vojno zmagovito končali za sile naših sovražnikov. Churchill je mislil, da bo lahko angleškemu narodu obljubil nekaj konkretnega glede konca vojne, pri čemer je obljubil, da se bo razvijala neka vzporednica s prvo svetovno vojno. Veliki dogodek, ki naj bi povzročil to odločitev, je bil že davno nameravano izdajstvo krogov okrog italijanskega kralja in Badoglija. Da je Nemčija prestala to krizo, je edino zaslugu Führerja, ki je s svojim bliskovitim ravnanjem nasprotniku onemogočil, da bi izigral svoje adute.

Po pregledu o poteku dogodkov v Afriki in Južni Italiji kakor tudi glede političnih in vojaških učinkov je Gauleiter ugotovil, da je nasprotniško vodstvo v vsakem oziru odpovedalo. Če bi bil nasprotni stranki, tako je izjavil Gauleiter, poveljeval kak Adolf Hitler, bi bilo imele izkazanje na italijanski celini popolnoma drugače posledice. Tako smo lahko kljub težkim krizam leto 1943. lahko zaključili z mirno odločnostjo. Skupni uspeh je vsekakor pokazal, da je Nemčija dovolj močna, da lahko obvlada tudi težavne položaje. Ravno okolnost, da se niso izpolnile prerokovanja nasprotnikov, je končno dovela do konference v Teheranu, na kateri je bil potrjen in je postal očitno končnoveljavni politični poraz Anglije. Cisto vseeno, kakšen bo izid vojne, Anglija je ne more več dobiti, ker je izigrala svojo veliko karto z Badoglijevim izdajstvom, a nato ni ničesar potegnila. Dejstvo je, da sta Churchill in Roosevelt sklicala konferenco v Teheranu in to svrhu, da bi dobila od Stalina zagotovilo, da bo še nadalje napadal Nemčijo in respektiral red, kakršnega si v Evropi želi Anglija in Amerika. Oboje ni nastopilo. Stalin ni niti dopustil, da bi te snovi prišle v razgovor, ampak je izključno stavil svoje zahteve.

V zvezi z zelo zanimivimi razmotirvanji o zunanje-političnih dogodkih v Angliji in o sedanjem razmerju sovražnih držav med sabo, je razložil Gauleiter sedanjí vojaški položaj in možnosti, ki se podajo iz današnje situacije. Po obširni stvarni utemeljitvi je Gauleiter s poudarkom podčrtal, da bo po naših nasprotnikih tako visokobobneče napovedani vpad naletel na nemške priprave, pri katerih ne bodo izostali učinki na celotni položaj v tej vojni. S posebno pozornostjo so poslušali nemški uslužbenci Gauleiterjeva izvajanja o vprašanjih, ki se tičejo Gorenjske. Boljševiške tolpe so si otele plešč tako zvane osvobodilne fronte, da bi tako prikrile svoje resnične namene. Dogodki na Gorenjskem, katere lahko vsak prebivalec zasleduje, pa nedvoumno dokazujejo, da te tolpe niso ničesar drugega kot čisto navadni zločinci, ki skušajo sprostiti svoja zločinska nagnjenja in služiti zgolj samo krvavemu boljševizmu. Njihove metode nas sčasoma silijo, da nehamo z milim presojanjem stvari.

Führer je sprejel hrvatske državnike

V prijateljskem duhu izvršen razgovor z Mandićem in Perićem

Führerhauptquartier, 7. marca. Führer je dne 1. marca 1944. sprejel ministrskega predstavnika neodvisne države Hrvatske Mandića in hrvatskega zunanje ministra Perića. Sprejema pri Führerju so se udeležili Reichsminister des Auswärtigen pl. Ribbentrop in Chef des Oberkommandos der Wehrmacht, Generalfeldmarschall Keltel. Führer je imel s hrvatskima državnikoma o skupnih in aktualnih hrvatskih vprašanjih razgovor, ki ga je preveval prijateljski duh.

Po sprejemu pri Führerju sta imela ministrski predstavnika Mandić in zunanji minister Perić z Reichsministrom pl. Ribbentropom sestanek, ki je prisrčno potekel.

Naša borba ni naperjena proti miroljubnemu in napredkaželjnemu delu slovenskega prebivalstva, marveč samo proti zločincem v gozdovih in njihovim pomagačem v naseljih. Te seveda bodo zadele kazenske odredbe z vso trdoto. Gauleiter je opozoril na to, da nalagajo spletke tolp slovenskemu narodu samo žrtve, ki jih ta le težko preboli. Vsa številna zločinstva tolp so končno le naperjena proti gorenjskemu prebivalstvu samega. Kajti boljševiški banditi hočejo vzeti slovenskemu narodu njegovo domovinsko zavest, ljubezen do rodne grude, da bi ga tako predali boljševiškemu zenačenju. Z vsakim zločinom, ki ga store banditi na Gorenjskem, zadenejo le premoženje in ustanove, ki so last slovenskega naroda in ki so namenjene njegovi blaginji. Linija nemški politiki na Gorenjskem je bila orisana 27. septembra 1942. s proklamacijo v Krainburgu. Ta je veljavna slej ko prej v vsem obsegu. Da se doslej ni izvajala v vseh točkah, je kriva samo usmeritev gorenjskega prebivalstva samega. S tem v zvezi je opozoril Gauleiter na položaj v Ljubljani in na Krainjskem, kjer je jasno zadržanje prebivalstva ustvarilo tudi ugodne razmere.

Nasprotniki naj so si o tem na jasnem, da

Židje vladaajo nad sovražnikovo politiko

Sistematično in dosledno židovsko razkrojevalno delo v anglo-ameriških državah

Berlin, 7. marca. Židje v sovražnem taboru vzbujajo zopet enkrat povsod veliko pozornost. Najsi so na dnevnem redu kakršnakoli politična vprašanja, vedno se vključi židovstvo, da potem prav kmalu prevzame vodstvo. V Londonu, v Washingtonu in v Moskvi imajo židje prvo besedo in določajo politiko. Oni tvorijo most od britanskega imperializma do yankejskega in nadalje k boljševizmu.

Tačas jih najbolj zanima vprašanje, ali jim bo pripisana Palestina kot židovska domovina. Washington se izkaže pri tem kot židovska trdnjava, ob kateri se odbijejo vsi arabski protesti. Irakanci so morali mirno prenesti, da jim je severnoameriški senator Wagner rekel, da imajo židje pravico do domovine v Palestini in da severnoameriški senat rad podpira židovstvo v tej zahtevi. Če si v Angliji prizadevajo, priznati Arabcem vsaj delno pravico do Palestine, pa si Churchillova vlada vendar ne bo upala boriti se do konca za svoj kompromisni načrt proti židovskim močtem v Beli hiši.

Sovjetska stvar — židovska stvar
Palestinsko vprašanje je sedaj zopet enkrat dokaz, da je židovstvo povsod zraven in da spletari za kulisami, njegovi lutki Churchill in Roosevelt pa plešeta tako, kakor oni hočejo. Kakor je vse židovstvo in sceniralo vojno proti Nemčiji, kakor je doseglo pobratimstvo plutokracije in dolarskega kapitalizma z boljševizmom, tako skrbi tudi za to, da ostanje židovski vojni cilji merodajni v taboru zaveznikov. Odkar je prišel na vrh boljševizem in narekuje dejanje Stalin svojima zaveznikoma ob Temzi in v Beli hiši, ima židovstvo v Kremlju svojega najmočnejšega zaveznika. Stvar Sovjetov je stvar židovstva. In s spretnostjo, ki je lastna njegovi rasi, zna židovstvo povsod spodkopati moralne in duševne kakovosti gospodarskih narodov.

Amerikanci so bombardirali Vatikan

Nov kulturni zločin Amerikancev - Hinavske publice in brutalna resnica - Nedvoumen odgovor Vatikana

Rim, 7. marca. V sredo zvečer so severno-ameriški zračni gangsterji odvrgli tri bombe v največji bližini cerkve Sv. Petra v Rimu. Ta poštojek je povzročil med prebivalci vatičanskega mesta najhujšo zaskrbljenost za bodočnost. Po porušenju Monte Cassina in papeževе poletne rezidence Castell Gandola je mnogo bombardiranih eksteritorialnih cerkvenih poslopij po zaveznikih podkrepilo domnevo, da gre za sistematične in nameravane napade. Dve izmed odvrženih bomb sta udarili v razdalji nekaj metrov od cerkvenih poslopij — ena v bližini kolonade svetih oficijev, kjer se nahajajo stanovanja več kardinalov. Znatne poškodbe je dobila tudi zraven stoječa glavna palača menihov Avguštincev. Udar bomb je v papeški palači izbil številne šipe v oknih. Od vatičanskih poslopij je utrpel znatno škodo veliki balkon cerkve Sv. Petra. Samo slučaj je nanesel, da je bilo prizanešeno stolni cerkvi Sv. Petra.

To ponovno nesramno bombardiranje raznih delov Rima in poškodbe vatičanskih poslopij pri tem strahopetnem napadu gangsterjev, ki se ne da motivirati z nobenimi

ne more banditski teror niti najmanj vplivati na odločitev te vojne. V zavesti o pravilnosti naše stvari bomo tudi nadalje izpolnjevali svojo dolžnost na Gorenjskem, v spoznanju, da s tem izpolnjujemo nalogo nemške države, ki bo rodila sad po nemški zmagi. Z trdnim zaupanjem verujemo mi Nemci v zmago našega orožja in zremo polni zaupanja v našega Führerja, ki nam je danes bolj kot kdajkoli preje svetel vzor moči in zavesti zmage. Danes gre še samo za to, ali bo vodil Evropo Evropejec ali Azlat. V zavetju nacionalsocialističnega svetovnega nazora, za katerega gre v bistvu v tej vojni, vemo, da bo vodil Evropo v bodočnosti Evropejec in to bo Adolf Hitler. Zavest, da je skupnost našega naroda v tej zagrizeni borbi trdna, nam daje vedno znova občutek moči.

Gauleiter je končal svoj govor, ki je bil z navdušenjem sprejet, z Führerjevimi besedami:

Nekoč bo Previdnost dejala: Sedaj, nemški narod, si bil dovolj preskušen, spoznan si bil za trdnega in zdravega, sedaj pride k tebi zmaga!

Z pozdravom Führerju je zaključil Kreisleiter Krainburga apel.

Tako židje v Zedinjenih državah in Angliji sistematično ravirajo v cilju, da bi zameglili zdrav razum treznega državljana in napravili severnoameriškega malomeščana in preprostelega Angleža neobčutljivega za nevarnosti, ki mu pretijo od židovstva. Če se zastopnik »Daily Malla« na Švedskem pritožuje zaradi tega, da je britanska razsodnost glede nevarnosti boljševizma v Angliji tako zakrnela, je to prepričevalen dokaz za to, kako je židovstvo uspelo s svojim iniciativnim delom poneumnjenja angleškega naroda, okometati Angležem plašnice. Le na tak način človek sploh lahko razume angleško in severnoameriško politiko in le tako se lahko razume, da je zunanje-političen kurs vlad v Londonu in Washingtonu takšen, da je v temelju naperjen proti lastnim nacionalnim interesom. Ti vladni sta tako popolnoma podložni židovstvu, da nimate niti lastnih misli niti lastne volje. Če je Israel Goldstein, vodeči zionist v Zedinjenih državah, z neugodjem ugotovil da v Zedinjenih državah narašča antisemitizem in da se v hišah Amerikancev lahko slišijo protizidovske izjave, k jih povzamejo otroci, in če se opaža naraščanje antisemitizma v Francoskem Maroku, bo to židovske režiserje samo znova napotilo, da bodo ojačili razkrojevalno delo.

Načrti sovražnosti prihajajo v serijah

Samo ker sta morala in razum v anglo-amerikanskih državah tako okužena in ker židovstvo brezpogojno gospoduje nad vla-

dama v teh državah, je razumljivo, da je moglo nastati ko brezno globoko sovraštvo proti nacionalsocialistični Nemčiji. To sovraštvo pride do izraza v vedno novih načrtih uničenja, ki se porajajo v židovskih možganih in ki jim pridobivajo popularnost v angleškem in severnoameriškem narodu.

Ker je mednarodno židovstvo uvidelo, da ga je nacionalsocializem razkrinkal, se bojuje proti njemu z vso svojo strastjo. Ker pa nemški narod pozna neizmerno nevarnost, ki preti svetu od židovstva, ne bo nehal svartiti narode. On bo dovršil in mora dovršiti ta boj proti židovstvu neizprosno in do zadnje konsekvence, da reši vsaj Evropo enkrat za vselej od židovskega razkrojevalnega bacila.

Farukovi pozornost zbujajoči ukrepi

Ankara, 7. marca. Kakor javlja tisk v Kairu, je kralj Faruk povabil k sebi rektorja univerze Alžhar. Šejka Maraghija so kakor znano pred nekaj tedni, ko je vlada Nahas paše zaprla univerzo zaradi njene opozicije proti Sovjetom prijazni politiki ministrskega predsednika, odpustili iz službe, na kar se je podal v svojo domovinsko vas. Kralj je sedaj vložil svoj veto proti tej odločbi. Izjavil je rektorju, da ne priznava njegove zapustitve službe, in ga pozval, naj prevzame zopet svojo funkcijo. Z učinkom od 1. marca je univerza zopet povzela svoje delovanje.

V Kairu vzbuja veliko pozornost, da je krona intervenirala v tem vprašanju. Ta intervencija pomeni podporo protiboljševškemu temeljnemu stališču univerze Alžhar, korak, do katerega se čuti Faruk dolžnega očitno z ozirom na svoj ugled in kot branitelj islamskih načel. Povratek Maraghija in zopetni pričetek delovanja na vseučilišču pomeni brez dvoma kritiko politike, ki jo vodi vlada Nahas paše.

Laval: Nemška armada je nepremagljiva

Pariz, 7. marca. Ob priliki sprejema francoskih predsednikov obrtnih zbornic je imel načelnik vlade Laval govor, v katerem je rekel, da nemške armade ni moči poraziti, ker razpolaga z znatnimi rezervami. Laval se je nato kratko bavil z disidentni in izjavil, da bi tisti, ki so zapustili državo, prinesli boljševizem, če bi zmagali zavezniki. To, kar se dogaja v Alžiru, je samo pedrega tega, kar bi se videlo v Franciji. H koncu je rekel Laval, da si on prizadeva rešiti življenje Francije.

Anglija išče 300.000 ha orne zemlje

Stockholm, 7. marca. Britansko kmetijstvo je v tem letu pred največjo krizo svoje zgodovine. Ker naraščajo zahteve različnih bojišč do trgovske tonaže, se mora uvoz živil za leto 1944. v Angliji še znatno bolj skrajšati. Minister za kmetijstvo Hudson je zaradi tega zahteval za okrog 300.000 hektarov dodatne orne zemlje, toda v Angliji ne ve nihče, od kod naj vzame teh 300.000 hektarov. Kar je še ostalo razpoložljive zemlje, je revna in daje lahko samo žalostne letine. Še težji postaja položaj, ker nedostaja delovnih moči.

Severnoameriško-britansko-kanadski urad za surovine je v petek objavil, da porabijo te dežele naravni gumij hitreje, kot pa ga prejmejo. Zaloga bo menda še pred koncem leta padla pod dovoljeni minimum.

vojakov. Zaradi tega so tudi mestu priznanašali, celo takrat, ko so bili bombni napadi na kolodvore, zvezne proge in letališča v bližini Rima. To imenuje torej Stimson priznanje, če se zrušijo cerkve, šole in zavodi pod točo bomb iz letal zaveznikov. S tem zavijanjem in tajejenjem dejstev, pa se ne bo mogel zmuzniti z obtožbe klopi. Uradni organ Vatikana »Osservatore Romano« piše k tem zadnjim slajnim delom amerikanske človekoljubnosti: »Podčrtamo lahko samo resnost tega novega napada na komplekse poslopij, v katerih se niso le nahajale nobene vojaške naprave ali vojaški cilji, ampak ki se nahajajo v neposredni bližini miroljubnega vatičanskega mesta, suverene in nevtralne države, da ne govorimo o poslopjih, ki jim je s slovesnimi pogodbami zajamčena eksteritorialnost. Zares ni težko, predstavljati si, kakšne vojne cilje so mogla imeti napadajoča letala, razen da hočejo s svojimi napadi terorizirati prebivalstvo in svetovno očetu izkazati svoje nespoštovanje zaradi njegovega prizadevanja, da bi se prizanašalo edinstvenemu in neprimernemu večnemu mestu ter političnemu in kulturnemu razvoju človeštva«.

Silni boji na jugu vzhodne fronte

Odbiti prodorni poskusi pri Vitebsku - Zavrtnji napadi pri Pskovu in Narvi

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. marca objavilo:

V južnem odseku vzhodne fronte je sovražnik nadaljeval s svojimi brezuspešnimi napadi južno od Krivojroga. Težišče sovjetskih prodornih napadov je zdaj v odseku pri Zvenigorodki, kjer so Sovjeti včeraj prešli v napad z močnimi silami pehote in oklopnjakov, in posebno v prostoru južno od Sepetovke, kjer se je do velike silovitosti stopnjevala obrambna bitka z dalje prodirajočimi boljševiški silami. V obeh odsekih stoji naše čete v hudih obrambnih bojih. Sovražnik je tam zgubil 69 oklopnjakov. V srednjem odseku fronte so z visokimi sovražnikovimi žgubami spodleteli večkrat ponovljeni po številnih oklopnjaki podprti napadi ob avtomobilski cesti Smolensk - Orša.

Jugovzhodno od Vitebska so izvajali naši, po »tigrih«, jurišnem topništvu, lovci na oklopnjake in protiletalsko topništvo odlično podprti grenadirji znova popoln obrambni uspeh proti prodornim poskusom, ki so jih Sovjeti poskušali tudi včeraj. Tudi severno od Pskova in pri Narvi smo v središčih bojnih odbili ponovne sovražne napade. Nekaj vdornih mest smo z uspešnimi nasprotnimi napadi odpravili ali zožili.

Pri obrambnih bojih v južnem odseku vzhodne fronte sta se odlično izkazale frankovsko-sudenonska 46. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Röpke, in 23. divizija oklopnjakov iz Ostmarke in Badenskaga, ki jo vodi Generalmajor Kräber.

V Italiji ni bilo nobenih pomembnih bojnih dejanj. Sovražna torpedna letala so v noči od 5. na 6. marec potopila švedski parnik »Diano«, ki je plul v nekem nemškem konvoju. Zaščitne bojne sile konvoja in krovno protiletalsko topništvo so sestrelile dve izmed treh napadalnih letal.

Pri obrambi sovražnih zračnih napadov na

demška oporišča v zasedenih zapadnih ozemljih smo včeraj podnevi sestrelili osem sovražnih letal, med njimi tri bombnike. Nekaj sovražnikovih vznemirjalnih letal je v minulih noči odvrlo bombe nad zapadno-nemškim prostorom.

Nudi boji na žariščih Vzhoda

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. marca objavilo:

Južno od Krivojroga trajajo še naprej obrambni boji. V prostoru pri Sepetovki so boljševiki po močni pripravi topništva prešli v napad z veliko močnejšimi skupinami pehote in oklopnjakov. Vtem ko smo v raznih odsekih zavrtnji Sovjete in jim odstrelili 59 oklopnjakov, se jim je posrežilo, vdrati na nekaterih mestih v našo fronto. V teku so še srditi boji.

Jugovzhodno od Vitebska so se tudi včeraj izjavili vsi prodorni poskusi Sovjetov. V prostoru pri Pskovu in Narvi so boljševiki pripeljali nove sile in nadaljevali s svojimi napadi.

Odbiti novi sovjetski napadi

36 terorističnih letalcev uničenih pri napadih na Rim in Severno Nemčijo

Oberkommando der Wehrmacht je dne 4. marca objavilo:

Bojni letalci in bombniki so v morskimi ožini pri Kerdu potopili dva natovornjena sovražna broda in poškodovali nekaj drugih. Napadi na razkladišča sovjetskega mostišča so povzročili močne poškodbe.

V prostoru pri Krivojrogu so se izjavili številni sovjetski napadi. V nekem vdornem mestu južno od mesta se še bojimo. Odredi bojnih letalcev so ponovno z dobrim uspehom napadli sovjetska zbiranja čet v prostoru pri Sepetovki. V istem ozemlju in južno od Pripjetskih močvirij smo ob živahnem krajevnem bojnem delovanju zavrtnji sovražne izvidniške sunke. Med Berežino in Dnjeprom in severno od Rogačeva so se z visokimi žgubami sovražnika zrušili ponovni napadi boljševikov.

Jugovzhodno od Vitebska so naše čete držale svoje položaje proti Sovjetom, ki so ponovno napadali z oklopnjaki in s podporo bojnih letalcev, odpravile nekaj vdorov in odstrelile 14 sovražnih oklopnjakov. Severozahodno od Nevle in jugovzhodno od Pskova je popustila silovitost sovražnih napadov. Pač pa so Sovjeti nadaljevali s svojimi trdovratnimi prodornimi poskusi ob Narvi. Več vdorov smo odpravili ali zožili z nasprotnimi napadi.

imi napadi. Čete vojske in Waffen-SS so v trdih bojih razbile vse napade, zajele krajevne vdore in uničile 17 sovražnih oklopnjakov.

Pri hudih obrambnih bojih zadnjih dni sta se posebno odlikovale na severnem odseku vzhodne fronte 81. šlezjska pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Schoper, in palasko-rheinska 263. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Richter.

Od italijanskih front poročajo le o delovanju obojestranskega topništva in udarnih čet.

V opoldanskih urah 4. marca so skupine severnoameriških bombnikov izvršile zastraševalne napade na nekaj krajev v Zapadni Nemčiji. Zlasti v mestih Bonn in Köln so nastale škode v stanovanjskih četrtih in zgube med prebivalstvom. Zadetih je bilo več cerkva, bolnišnic in javnih poslopij. Slabjša skupina bombnikov je z zaščito lovcev priletela do berlinskega prostora, sile naše zračne obrambe pa so ji onemogočile, da bi strnjeno napadla. Uničili smo 41 sovražnih letal, med temi 21 štirimotornih bombnikov.

Sovražna vznemirjalna letala so v minuli noči odvrlo bombe na kraje v Zapadni Nemčiji.

Napad slabše skupine sovjetskih torpednih letal na nek nemški konvoj ob severno-norveški obali je bil brez uspeha. Lovska letala konvoja so sestrelila tri sovražna letala in krovno protiletalsko topništvo dve.

V mostišču pri Nettunu smo z lastnimi udarnimi četami vzeli nekaj vrhov jugozahodno od Aprilje in jugozahodno od Cisterne. Sovražne nasprotne napade proti na novo pridobljenim črtam smo zavrtnji v silnih bojih. Od južne fronte poročajo le o delovanju obojestranskih izvidniških in udarnih čet.

Močne skupine severnoameriških terorističnih letalcev so včeraj napadle obmestje Rima. Vojaška škoda je majhna. Nastale so zgube med civilnim prebivalstvom. Pri teh napadih so lovci in protiletalsko topništvo sestrelili 15 sovražnih letal.

Skupine severnoameriških bombnikov so v opoldanskih urah včerajšnjega dne vdrele z močno zaščito lovcev ob gostih oblakih v

(Nadaljevanje na 5. strani.)

ZRCALO ČASA

Nemčija se zadržno prehranjuje, razpolaga z enormnim industrijskim potencialom in njena morala je nezlomljiva. Tako zaključuje libonski dopisnik »Timesa« po svojih razgovorih s Severno- in Južnoamerikanci, ki so prišli iz Nemčije v Lizbono v okviru diplomatske izmenjave.

Japonci so, kakor je javil v petek popoldne cesarski glavni stan, potopili v mesecih januarju in februarju 1944 v japonskih vodovih in na drugih morjih vsega skupaj enajst sovražnih podmornic.

Vlada Nacionalne Kitajske je kakor znano sklenila v februarju tretletko proti uživanju opija. Med tem so registrirali vse kadilce opija. Udrženje lastnikov opijskih tovarn je sklenilo, da jih bo po naredbi vlade zaprl 29. marca.

»Ariha« poroča iz Londona, da se uveljavlja v Angliji zlasti po zadnjih zračnih napadih vedno bolj prepričanje, da so dosedanje britanske žrtve samo otročarija nasproti temu, kar še pride.

Brezpogojno zaupanje nemškega naroda, zlasti mladine, v končno zmago je po mnenju Severnoamerikancev, ki so zaradi izmenjave dospeli v Portugalsko, najmočnejši vtis, ki so ga prinesli s seboj iz Nemčije.

V Zedinjenih državah narašča antisemitizem, tako je izjavil poglavar zionistov dr. Izrael Goldstein, ko je prišel v London. Ne gre toliko za načrtno nastopanje protisemitskih skupin, kakor za protisemitske izjave v hiši staršev, ki se jih navzamejo otroci.

»Zgube vedno večje«. — Knox vedno manjši. Pomorski minister Knox je izjavil pred vojaškim odborom severnoameriškega senata, da bodo prisiljeni v letu 1944. biti še hude bitke in da bodo zgube za Zedinjene države v vsakem delu sveta še večje.

Obraba severnoameriških vojakov v vojski in mornarici je tako velika, da morajo mesečno pritegniti 240.000 mož, da krijejo potrebe čet. Tako je izjavil, kakor pravi »Daily Sketch«, načelnik severnoameriške oblasti za novačenje pred odborom severnoameriškega senata.

Zvezdarno težko bombardiranega Castell Gandolla so v sredo odmontirali in, da jo ščitijo pred anglo-amerikanskimi kulturnimi barbari, prepeljali v Vatikansko mesto.

Trgovska zbornica v Liverpoolu je izrazila v nekem poročilu svojo živahno zaskrbljenost, ker Zedinjene države nevdružno napredujejo z izpodiranjem Anglije iz trgovine v Južni Ameriki. Vzrok vidi v zakonu oddajanja v zakup in na posodo, ki prisili Anglijo, da se odreče določenim trgovskim zvezam z Ibersko Ameriko.

V Gibraltar je dospela, kakor poročajo španski dopisniki iz Algecirasa, neka do zadnjega kotička z ranjenci zasedena angleška bolnišnica ladja, ki je priplula iz Nettuna. En del težko ranjenih bodo baje operirali v vojaškem lazaretu trdnjave.

Na področju v zapadnem delu Balkana bojuje se armada do tolpe zgubila v času od 21. do 27. februarja 761 mrtvih, 123 ujetnikov in veliko število prebežnikov. Zgube ranjenih so znatne.

Letonaki prostovoljci pri Waffen-SS so dne 24. in 25. februarja prizadeli na severu vzhodne fronte visoke zgube neki sovjetski diviziji, ki je zaman poskušala, prodreti skozi položaje Letoncev.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Klanten GmbH, Klantenfurt. Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zeitung ist Anzeigenblatt Nr. 1. 1. 1. 1. 1.

Kaj pravi sovražnik?

To je Južna Italija »po osvoboditvi«.

Angleški tednik »New Leader« z dne 29. februarja objavlja sledeč opis preprostega vojaka o stanju, v katerem se nahaja po zavzetih zasedenih del Italije: povsod, kamor človek pride, naleti na cele črede v cunje oblečenih, gladujočih otrok in odraslih, ki beračijo. Revščina je neizmerno velika, manjka vsega, kar je za življenje potrebno, predvsem mesa, moke, kruha in zelenjade. Na stotine demobiliziranih italijanskih vojakov in civilistov se kladi s svojimi ženami in otroci brez strehe podnevi in ponoči po cestah. Med nerazveseljivimi rečmi, ki jih človek doživi v Južni Italiji, smatra preprosti vojak za nastrahnejšo izmero prostitucije. Pri tem pa ne gre nič več za denar, ampak skoraj vedno le za živila. To kaže najjasneje, v kakšno budo so pahnili zavezniški italijanski narod.

Im tako je rekel prelo:

Lloyd George je rekel 30. septembra 1936, leto: »Treba je obrniti pozornost na dejstva, kako so se v Nemčiji smelo in pogumno ter sistematično lotili problema brezposelnih, zaostanjen, odprave stanovanj siromašnih, poizdiga splošnega zdravja in vzgoje krepke mladine. Ta dejstva bodo prej ali slej vendar očita, in ravno tako neizbežna bo takrat primerjava med tem postopanjem in zmedenim ter obupanim načinom, kako so se v Angliji lotili sličnih problemov.«

HANNES PETER STOLPI, SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C1

»Naša mala Flora« je bila v tem hipu vse drugo, samo ne »mala Flora«. Bolj je bila podobna eni izmed tistih Amazonk, o katerih pripoveduje pripovedka, da so se strašno veselile glav, ki so jih z lastno roko odsekale svojim moškim nasprotnikom. In njena največja želja je bila trenutno menda ta, da bi letala Petrova glava pred njenimi nogami.

Komaj osemnajstletna Flora je končno spragovorila.

»Bautz se torej pišete, vi, prostaki človeki« je rekla hladno in prezirljivo.

Fani jo je v strogem tonu poklicala: »Flora!«

»Pusti me vendar v miru!« je odvrnila Flora ježno in zatopotala z nogo. Nad Petrom pa, ki se ji je izmikal, je kričala: »Vi, divjak, mar boste zdaj še zanimali, da niste bili tisti nasilni podlež, ki me je pretepel pred vasjo Keresstürze«

Peter je spet prišel k sebi in ji mirno odgovoril: »Nič se ne bom izgovarjal. Težko mi je, da sem tako ravnal z vami in zaradi vaše obleke sem pač mislil, da imam dečka pred sabo. In dečke, ki na motornih kolesih v bližini hitrosti seka jo nevarne ovinke, je nadaljeval z vedno večjo jezo ob spominu na dogodek, in vrh tega vozijo še po napadni strani ceste, take otroke moramo pozvati na odgovor. In če ti polje takle fantalin še jzik steguje in ti niti hvaležen ni za to, da si mu prihranil polomljene roke in noge ali ga obvaroval celo pred smrtjo, ga je treba položiti lepo na kolena in govoriti z njim v najrazumljivejšem jeziku.«

V dekletu je kar prekipelo. »Menda vendar ne boste trdili, da sem jaz kriva vaše nesreče?« je rekla.

»Zakaj pa potlej niste zatrobili, ko ste zavozili v ovinke?«

Peter, ki je že pozabil, da ima pred sabo grofica Floro in je mislil samo na fantalino z motornim kolesom, je porogljivo vprašal: »Da bi zatrobil? Jaz da bi moral zatrobiti, pa ravno na čast zmešanemu človeku, ki brez poznanja prometnih predpisov divja okrog po cestah?«

Flora je do smrti užaljena vzkliknila: »Rudolfi Fani! Ali sta slišala. Rekel mi je, da sem zmešan človek! To je pa že čez vsako mero!«

»Vzeti bi vam morali motorno kolo«, je kričal besno Peter, »in vam mesto njega dati konoja za gugalje. Tako vsaj ne bi mogli zaskriviti nadaljnjih nezgod!«

»Kako ste nesramni!«

Flora je začela ihteti. »Sam je vsega kriv, zdaj me pa še žalili!«

Nenadno jo je prevzela jeza in divje je vzkliknila: »Oči bi vam izpraskala, ko bi le mogla!«

Peter je odvrnil razkačeno: »Kar izpraskajte mi jih — in čez uro ali kaj boste že sedeli ob kruhu in vodi za mrežo. Škoda, da niste res deček, kar roka me srbi, da bi vas spet položil čez koleno!«

»Vi!« Flora je stala pred mladim možem s stisnjenimi pestmi, s solzami v bliskajočih očeh in po vsem telesu trepetajoč od sramu in ogorčenja. »Kako vas sovražim! Ko bi bila mož, bi vas zdajle zagnala skozi prvo okno, da bi si spodaj zlomili vrate.«

Peter se je porogljivo zasmejal. Rudolfi Fani, ki sta do zdej samo poslušala pogovor in se zraven muzala, nista mogla več vzdržati in sta se začela amejati iz vsega srca.

Flora je ihtela: »Kar smeja se! Tale Bautz je vajin skupni prijatelj, jaz pa sem le uboga Flora, ki stojim sama in zapuščena na svetu in ki moram trpeti žalitve od vseh.«

»Pojd!« no sem, malaa, jo je miril Rudolf in potegnil svojo mlado svakinjo k sebi. »Vai vemo, kakšne neumnosti si že napravila s svojim motornim kolesom. In vemo tudi, da ima gospod Bautz čisto prav. Premislil vendar, kaj bi se bilo zgodilo, ko ne bi bil s svojim avtom zavil v stran. Naše male, ljube Flore ne bi bilo morebiti danes več na svetu. Ti sama in mi vsi se moramo zahvaliti gospodu Bautzu, da nam ni treba danes za tako žalovati.«

Flora je ihtela: »Ampak zakaj ni hotel zatrobiti? Potlej bi seveda zavozila na drugo stran ceste in nič se ne bi zgodilo!«

»Kriva si ti, ki nisi vozila po predpisih, in ne gospod Bautz, ki ni trbil. Vsako sodišče bi te zaradi tvojega ravnanja takoj obsodilo«, je rekla Fani. Pokimala je spodbudno Petru, katerega jeza se je spet izkadila.

Peter je menil miroljubno: »Pokopljimo vendar bojno sekuro, grofica Flora. Ali ne mislite tudi vi, da bi bilo tako bolje?«

»Pustite me vendar s svojo otročjo bojno sekuro!« je rekla srdita Flora. »Pa nikar si ne domišljajte, da se vam bom pustila v poročnem sprevodu voditi k cerkvi, kakor sta določila Rudolfi Fani. In tudi na kraj pameti mi ne pade, da bi pri pojedini sedela zraven vas! Saj se vam vendar rekla, da vas sovražim!«

»Tiho moja malaa, ji je ukazala Fani. Peter pa se je začel premeteno muzati.

»Prosim, se je obrnil k Fani »dovolite mi, da zdajle spregovorim še nekaj besedi z grofico Floro.«

»Rada, Peters.«

Peter si je nadel izraz prebrisane spletke na čelo. »Grofica Flora, kaj bi vi rekla k temu, ki jaz zdajle stopim na policijo in vas naznanil kot povzročiteljico prometne nesreče?«

»Kako?« Flori so od strahu izstopile oči.

»Kolikor poznam zakone«, je nadaljeval Pe-

ter mračno, »imam možnost, da kot po nesreči prizadeta stranka zahtevam, naj vas do sodne obravnave pridrže v zaporu. To bi trajalo najmanj osem dni, ki bi jih morali preživeti v ječi.«

»A, tako prostaki ste vi!« V Flori je vse kipele.

Rudolf, ki si je s Petrom pomežiknil in se tako z njim sporazumel, je rekel s prestrašenim glasom: »Flora, tudi jaz poznam te paragrafe. Niti kavčija te ne bo obvarovala pred zaporom. Vrh tega imaš že dve sodbi nad sabo, kar tudi ni lahka stvar.«

»Vendar upajmo«, je rekla Fani zaskrbljeno in zraven hitro pomežiknila strogo gledajočemu Petru, »da nam bo gospod Bautz to sramoto prihranil in te ne bo dal zapreti!«

»Ne«, je zaropotal Peter z dobro igrano jezo. »Grofica Flora je zaslužila takle spominke. Pri vsem prijateljstvu — ampak zdaj imam dovolji Grofica Flora ne bi smela tako nesramno ravnati z mano. Takoj pojdem k sodniku, ki naj pride sem in naj prime grofico Floro. Še ura ne bo potekla — in grofica Flora bo že sedela ob vodi in kruhu v mračni celici. In upam, da ječa v Keresstürzu ... brez podgan!«

Peter se je obrnil, da bi odšel, kar mu je Flora prepadeno zaklicala: »Ne! Ljubi, dobri gospod Bautz, prosim, lepo vas prosim, ostani! Ne, za božjo voljo, jaz nočem v zapor!«

Peter je obstal pri vratih. Obrnil se je nazaj in rekel resno: »Grofica Flora, samo ena reč bi me mogla odvrniti od mojeg sklepa.«

»Govorite, prosim, gospod Bautz!« je prosila Flora brez sape.

»Grofica Flora«, je začel Peter na skrivno veselo poročno dvojico, »užalili ste me s tem, ko ste odklonili, da bi vas v poročnem sprevodu spremljal do cerkve. Nadalje ste odklonili, da bi bila pri pojedini moja sosedica. Če mi zčale obljubite, da me boste pri praznovanju priznala kot svojega partnerja, potlej tudi jaz ne pojdem k sodniku.«

»To je izsiljevanje!« je vzkliknila Flora jokaje.

(Dalje prihodnjič)

Das ist der Dank Roosevelts

Abbruch der diplomatischen Beziehungen zwischen USA und Argentinien - Eine Warnung und Aufklärung für andere Staaten

4. Genf, 7. März. (Vom TT-Berichterstatter.) In der gestrigen Pressekonferenz erklärte der stellvertretende Staatssekretär der USA, Stettinius, daß der Botschafter der Vereinigten Staaten in Argentinien Anweisung erhalten habe, die amtlichen Beziehungen mit der neuen Regierung Farrell abzubrechen. Dieser neue Beweis der „Politik der guten Nachbarschaft“ Roosevelts wurde selbstverständlich durch Argumente begründet, die eine handgreifliche Bestätigung der ständigen Einmischungspolitik der USA in die inneren Angelegenheiten der südamerikanischen Staaten sind.

Darüber hinaus figurieren in dieser Begründung die üblichen heuchlerischen Feststellungen der Washingtoner Regierung. Sie habe die Überzeugung, daß die neue Regierung in Argentinien nicht bereit sei, an der „Verteidigung der westlichen Hemisphäre“ mitzuwirken. Die Erklärung von Stettinius schloß ab mit dem Versuch, zwischen der argentinischen Regierung und dem argentinischen Volk Zwietracht zu säen, wobei, wie dies in Washington seit langem Sitte ist, selbst vor den gemeinsten Verleumdungen nicht haltgemacht wird.

Washingtons „gute Nachbarschaft“

rd. Berlin, 7. März. Kaum waren zwei Tage vergangen, seit der USA-Präsident dem Kongreß das Memorandum über die Ausdehnung und Erweiterung der gesetzlichen Bevollmächtigungen zur Intensivierung der sogenannten „guten Nachbarschaft“ übersandte, da wurde der Weltöffentlichkeit an einem praktischen Beispiel klargemacht, was man in Washington unter „guter Nachbarschaft“ versteht. Wir glauben nicht, daß Argentinien diese Lektion aus dem Erniedrigungsplan der Vereinigten Staaten noch benötigte, um zu erkennen, wohin man es bringen will. Denn schon die Art, mit der das Land gezwungen wurde, die diplomatischen Beziehungen zu Deutschland und Japan abzubrechen, öffnete den letzten Zweifeln die Augen über die „freundliche Haltung“ der Großmacht im Norden des Kontinents. Einmal ganz abgesehen vom Schicksal des argentinischen Staates selbst, mutet der nunmehr berichtete Vorgang der Ablehnung diplomatischer Beziehungen zwischen den USA und Argentinien, von der Warte der allgemeinen Weltpolitik aus gesehen, wie eine ungeheuerliche Blasphemie an. Wenn man bedenkt, daß Roosevelt diese Art der Nachbarschaft von der westlichen Hemisphäre aus über die ganze Welt ausbreiten will, alles unter dem Motto: Weltfrieden und Weltbeglückung. Daß es Stettinius wagte, zur Begründung des nordamerikanischen Verhaltens den längst verstaubten Kinderscheißer von der Bedrohung Gesamtamerikas durch die deutsche Eroberung hervorzuholen, gehört zu einer der unverschämtesten und schwächlichsten Argumentationen dieses an schiefen Argumenten gewöhnten armen Krieges der Sowjet-Plutokraten.

Grotesker politischer Zustand

In Wirklichkeit liegen die argentinische Haltung und die nordamerikanische Reaktion in restloser Klarheit vor den Augen des politischen Beobachters. Argentinien verspürt, daß es auf dem schiefen Weg der Einbeziehung in den gegenwärtigen Weltkonflikt gedrängt werden soll und wehrt sich mit gesundem Instinkt dagegen, aus einem freien Land zum Handlanger der plutokratischen Großmacht erniedrigt zu werden. Mit dieser Entschlossenheit, eine eigene und nur eine eigene Politik zu treiben, gerät es in den denkbar schärfsten Widerspruch zur Washingtoner Pan-Amerika-Politik, die einen Schwanz von Trabanten, einer so gedemütigt und so machtlos wie der andere, hinter sich herziehen will bei der Verfolgung der größeren, weltherrschaftslusternen Pläne. Die argentinische Selbstbesinnung, die nicht den geringsten Zug einer Gegnerschaft gegen die USA trägt, die sich lediglich gegen die Auswüchse der Roosevelt'schen Gewaltpolitik wendet, hat jedenfalls den grotesken Zustand herbeigeführt, daß die USA, die noch vor kurzer Zeit den südamerikanischen Staat zwang, seine Beziehungen zu den Achsenmächten abzubrechen, nunmehr selbst zur Verdoppelung und Verdreifachung ihres unberechtigten Zwanges die eigenen Beziehungen

abbrechen, um den Staat in eine Isolierung zu treiben, die ihm zumindest seine Existenz bedeutend erschwert, das ist der Dank der USA. Allen amerikanischen und außeramerikanischen Staaten wird in dieser Handlungsweise Warnung und eine Aufklärung zugleich gegeben.

In Argentinien herrscht völlige Ruhe

Stockholm, 7. März. Nach einer Reuter-Meldung aus Buenos Aires wurde dort amtlich bekanntgegeben: „Teile des 3. Infanterie-Regiments, das Oberleutnant Duco in den frühen Morgenstunden des Mittwoch vor seinen Baracken angetreten ließ, besetzten einen Teil von Lomas Zamra. Einige der Offiziere und Unteroffiziere, die zuerst ihrem Vorgesetzten gefolgt waren,

„Verträge nur Papierfetzen“

Stalins „Taktik“: Verträge werden nicht geschlossen, um sie zu halten, sondern um politische Absichten zu verschleiern

Berlin, 7. März. Auf die bolschewistische Politik den Begriff Vertragstreue anzuwenden zu wollen, hieße das gleiche, wie einen Blinden auf das Licht oder einen Tauben auf den Donner zu verpflichten: Was der Begriff Vertragstreue besagt, wird in der Sowjetunion als Vakuum empfunden. Das ist zum Teil Nichtwissen, zum größten Teil aber einfache Ignoranz der das Völkerleben regelnden Rechte und Verpflichtungen. Dem Bolschewismus fehlt grundsätzlich der Wille, irgendeinen gleichberechtigten Partner anzuerkennen. Seine Lehre ist auf das Dogma Klassenkampf und auf das Ziel der Weltrevolution ausgerichtet. Nationalitäten darf es nur innerhalb des sozialistischen Weltstaates geben, wie es kürzlich im Auftrage Stalins der Präsident der ukrainischen Akademie der Wissenschaft in einem „Prawda“-Artikel formuliert: „Wirkliche Unabhängigkeit und Gleichberechtigung der Nationen existieren nur für ein Volk im Verband der Sowjetunion.“ Das ist keine sachliche Meinung, sondern ein Programm.

Weist man es aber in Moskau von sich, mit irgendeinem nichtbolschewistischen Staat sich „vertragen“ zu wollen, so kennt man für den Begriff und den Wert der Treue überhaupt nur ein geringfügiges Ahsel-zucken. Die völlige Verleugnung rechtlicher und ethischer Verpflichtungen anderer Nationen und fremden Staats- und Wirtschaftsordnungen gegenüber läßt sich allein aus dem jüdischen Ursprung der marxistischen Irrlehre begreifen. So sehr sich der bolschewistische Imperialismus auch mit dem Imperialismus eines Zaren Peter aus seiner Nachfolgerschaft überschneidet und sicherlich aus der alten Tradition wesentliche Impulse aufgenommen hat, so einseitig ist dagegen die bolschewistische Vergiftung bestimmt. Der Moskauer Bolschewismus lebt und intrigiert heute in den Vorstellungen, die der russische Nihilist Bakunin in der Mitte des 19. Jahrhunderts im Katechismus der Revolution festgelegt hatte: „In der Tiefe seines Wesens hat der Revolutionär nicht nur in Worten, sondern auch tatsächlich jedes Band zerrissen, das ihn mit der bürgerlichen Welt, mit Gesetzen, Anstand, Moral und geltenden Sitten verbindet. Er ist ihr unversöhnlicher Feind, und wenn er fortfährt in dieser Welt zu leben, dann geschieht es nur, damit er sie um so schwerer zerstöre.“ Von jenen Kampfansagen eines entgleiten Fanatikers bis zu dem Stalin-Brief

Heßen ihn im Stich, sobald sie den verantwortungslosen Charakter der Bewegung erkannt hatten. Um der zivilen Bevölkerung die Folgen eines militärischen Einschreitens gegen die Meuterei zu ersparen, wurde die bedingungslose Kapitulation des Anführers gefordert. Diesem Befehl wurde ohne Widerstand Folge geleistet. Die Mannschaften sind wieder zu ihrem normalen Dienst zurückgekehrt. Im ganzen Land herrscht völlige Ruhe. Oberleutnant Duco steht unter Arrest zur Verfügung der Behörden, die mit der Durchführung des Urteils beauftragt sind.“

Churchill die „Marionette Stalins“

Genf, 7. März. Einige bisher unbekannte Stellungnahmen englischer Parlamentarier zur jüngsten Unterhauserklärung Churchills veröffentlicht jetzt der „Daily Worker“. So habe der unabhängige Labour-Abgeordnete McGovern rund heraus von Churchill gesagt: „Churchill ist eine Marionette in den Händen Stalins.“

Der kommunistische Unterhauserabgeordnete Gallacher stellte weiter fest, daß vor einem Jahr als einziges englisches Blatt der „Daily Worker“ die „Wahrheit“ über den serbisch-sowjetischen Bandenführer Tito gesagt habe, eine Einstellung, die die englische Regierung sich jetzt zu eigen mache. Damit liege die Churchill-Regierung auf der Linie des Bolschewistenblattes „Daily Worker“.

in der „Prawda“ vom Februar 1938, in dem die Unvereinbarkeit bürgerlichen und bolschewistischen Lebens proklamiert wurde, nicht sich der gleiche abgrundtiefe Haß des innerlich und äußerlich von der kultivierten Menschlichkeit Ausgeschlossenen.

Diese Erkenntnis muß man sich immer wieder eingepreigen, wenn man in Gefahr gerät, durch die ungewöhnlich geschickte „Taktik“ der bolschewistischen Politik verwirrt zu werden. Taktik ist das Lieblingswort Stalins. Er versteht unter ihr hauptsächlich die Einführung der Lüge in das internationale Leben. Stalin handhabt die Lüge gleichsam wissenschaftlich. Er selbst bleibt unberührt von dem, was er verspricht oder wozu er sich verpflichtet. Und er registriert mit unnachlässiglicher Schärfe jede Ermüdungserscheinung in der fremden Aufmerksamkeit. Sobald die Stunde reif erscheint, wechselt das taktische Verhalten und an die Stelle erlogener Freundschaft und vorgeplagter Achtung tritt die nackte, brutale Gewalt.

Fredlich diesen Wechsel konnte der Bolschewismus bisher gegenüber den plutokratischen Großmächten nicht durchführen. Das wäre unklug gewesen und lag lange außerhalb der bolschewistischen Machtmittel. Aber an den Rändern des Sowjetstaates ergaben sich die Gelegenheiten in nicht absehbender Kette. Die Vergewaltigung der baltischen Staaten und Finnlands, die Beraubung Rumäniens, sollte damals, vor dem Abschluß der plakatistisch-bolschewistischen Zweckallianz, vor allem auch die bürgerliche Welt der westlichen Demokratien treffen. An ihre Adresse war darum auch die Betrachtung der „Lawsstija“ am 17. Todestage Lenins im Januar 1941 gerichtet: Die bürgerliche Welt sei genötigt worden, in den baltischen Provinzen Platz zu machen, die Sowjetunion sei auf Kosten der bürgerlichen Welt räumlich gewachsen. Mit welcher verwerflichen Mitteln hatte die Sowjetunion die vollständige Aufsaugung der kleinen baltischen Staaten bewerkstelligt? Im Hilfeleistungspakt zwischen Moskau und Estland vom 28. September 1939 hatte es geheißt: Die Durchführung dieses Vertrages darf in keiner Weise die souveränen Rechte der Vertragspartner tangieren, insbesondere nicht ihr wirtschaftliches System und ihre staatliche Struktur. Und dem Beistandspakt mit der lettischen Republik wurde die gleiche Sicherungsklausel zugefügt. All dies aber stellte sich bald als bewußte, taktische Lüge

heraus. Jedes einzelne Zugeständnis, das die baltischen Staaten sich hatten abspreschen lassen, wurde sofort benutzt, um die gewonnene Plattform in den bürgerlichen Ländern zu verbreitern.

Allzu oft hat Lüge und Wahrheit in der bolschewistischen Taktik gewechselt, als daß man nicht die Grundzüge und die Wesenheiten dieser Völkertäuschung erkennen könnte. Nicht nur in Deutschland, dessen antibolschewistische Haltung die Sowjets immer wieder selbst von der Erreichung der nächsten Ziele abhielt, sondern auch in allen betroffenen oder gefährdeten Staaten. Es braucht nicht erst eine Madame Kolontay oder ein Sekretär der Kommunistischen Partei wie Kaganowitsch Geheimverträge zu halten, die dann später unter französischen Akten aufgestöbert wurden, wie jene Geheimberichte des französischen Gesandten Gousset in Stockholm, die unter den Benteckten aus dem Quai d'Orsay sich befanden. Was diese beiden Sowjetvertreter über die bolschewistische Ansicht von Verträgen und internationalen Abmachungen mitzuteilen hatten, ist durch das praktische Verhalten Moskaus weit deutlicher in den Gesichtskreis der öffentlichen Beobachtung getreten. Dennoch seien die Ausführungen der sowjetischen Gesandtin in Stockholm noch einmal wiederholt: „Wir haben Verträge unterzeichnet und wir werden solche weiterhin abschließen... ausschließlich um die Wachsamkeit dieser Staaten einzuschärfen, wenn eine solche Politik nützlich ist. Dank diesen Pakten ist es uns möglich, unsere wahren Absichten auf dem Gebiet der Außenpolitik zu verschleiern. Die Sowjetregierung, das darf man nie vergessen, hat Dokumente, die internationale Verpflichtungen enthalten, niemals als wirklich gültig anerkannt. Wir sind immer bereit, eine Abmachung zu brechen, ganz gleichgültig, wie viele Unterschriften und Siegel an ihr angebracht sind.“ Und der Jude Kaganowitsch ergänzte: „Verträge sind nichts als Papierfetzen.“

Wie hatten die Bolschewisten im Herbst 1939 die günstige Situation Finnland gegenüber ausgenutzt? Im Oktober noch hatte die „Prawda“ scheinheilig erklärt: „Die Sowjetunion gibt allen Staaten ein Beispiel, wie die verwickelten Fragen in der Außenpolitik eine Lösung finden können.“ Und die „Lawsstija“ bezeichnete die Sowjetunion als den mächtigen, edlen Freund der kleinen Staaten. Zwei Monate später aber war der Nichtangriffspakt mit Finnland als null und nichtig erklärt. Wer den Bolschewismus von seinem Lande fernhalten will, muß deshalb in erster Linie seine gemeingefährliche Taktik durchschauen und darf ihm niemals auch nur im geringsten vertrauen. Denn es gibt keinen Vertrag mit ihm, weil er nur sich selbst und sein weltrevolutionäres Ziel kennt.

Franzosen als Kanonenfutter in Süditalien

dr. b. Paris, 7. März. (Eigenbericht.) Die Aufforderung Andree Philips im Namen des Befreiungskomitees von Algier, es müßten starke französische Streitkräfte den Alliierten zur Verfügung gestellt werden, hat die Abgeordneten des Scheinparlamentes nicht erbaut. Die Abgeordneten erinnerten sich offenbar der peinlichen Ergebnisse, die die seinerzeit von Giraud groß angekündigte „Generalmobilmachung“ Französisch-Nordafrikas gezeitigt hatte. Eine Million Mann wollte Giraud damals für die Alliierten auf die Beine bringen. Seitdem wird von diesem Plan nicht mehr gesprochen, denn er scheiterte kläglich. Es fehlte nämlich zunächst an Rekruten und dann an Waffen. Die Amerikaner hielten ihre Versprechen für Waffenlieferung nicht ein.

Im Verlauf des Tunesienfeldzuges, an dem französische Einheiten als Kanonenfutter vorausgeschickt wurden, wurde der Skandal offensichtlich. Nicht nur auf Grund von Gefangenenaussagen, sondern auch auf Grund algerischer und alliierter Meldungen erfuhr die Welt, daß diese Einheiten noch nicht einmal über hinlängliches Schuhwerk, geschweige denn über moderne Waffen verfügten. Kein Wunder, daß ihr Kampfeifer gering und ihre Verluste unverhältnismäßig groß waren.

Die gleiche Taktik gebrauchte das anglo-amerikanische Oberkommando wieder in Italien. Es „erlaubte“ den gaullistischen Truppen an den Kämpfen teilzunehmen und als „große Ehre“ sogar in den ersten Linien. Der Erfolg war ein ähnlicher.

Viele der Abgeordneten des algerischen Scheinparlamentes mögen mit Erbitterung zur Kenntnis genommen haben, daß nach Angaben des gaullistischen Hauptquartiers beispielsweise allein 94 v. H. der Truppen des 26. algerischen Schützenregiments in den Kämpfen bei Nettuno verlorengingen und daß die bei Cassino eingesetzten marokkanischen „Counieres“ bereits am dritten Kampftage ihre sämtlichen Offiziere eingebüßt hatten.

Diese Bekanntgabe der französischen Verluste an der italienischen Front hat in Nordafrika geradezu niederschmetternd gewirkt. Die unmittelbare Folge davon war die schleunige Zurückziehung einer motorisierten marokkanischen Division, die in Algier ihre Einschiffung nach Italien erwartete. Die Offiziere — so heißt es in der Meldung aus Algier — hätten sich wegen der mangelhaften Ausrüstung der Division geweigert, auf europäischem Boden zu kämpfen, da ihre Truppen es unter diesen Umständen auch nicht im entferntesten mit modern ausgerüsteten Einheiten aufnehmen könnten.

Auch um den Einsatz der gaullistischen Flotteneinheiten scheint es nicht viel besser bestellt zu sein. So mußte der zu einer Inspektionsreise nach Dakar entsandte Marinekommissar des Alger-Komitees Jacquinet zugeben, daß die gaullistischen Schiffe seit 1940 „lediglich die undankbare Aufgabe des Geleitschutzes für anglo-amerikanische Transporte“ erfüllen durften. Kein Wunder also, daß die Vorschläge Philips zur Verstärkung des französischen Einsatzes an der Seite der „Alliierten“ im Scheinparlament in Algier auf betretenes Schweigen stießen.

Vertagung der Palästina-Resolution beantragt. Eine Vertagung der Palästina-Resolution des Senats aus militärischen Gründen verlangte Generalstabchef Marshall der USA. Senatsmitglieder erklärten, es sei offenkundig, daß eine Annahme der Entscheidung, in der eine weitere jüdische Einwanderung nach Palästina befürwortet werde, die Beziehungen zu den Arabern im Vorderen Orient erheblich schwächen würde.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch für Fortgeschrittene

4.

Das Bäcklein.

1. Du Bäcklein, silberhell und klar,
Du eilst vorüber immerdar;
Am Ufer steh' ich, sinn' und sinn';
Wo kommst du her? Wo gehst du hin?
2. Ich komm aus dunkler Felsen Schoß;
Mein Lauf geht über Blum' und Moos;
Auf meinem Spiegel schwebt so mild
Des blauen Himmels freundlich Bild.
3. Drum hab' ich frohen Kindersinn;
Es treibt mich fort, weiß nicht wohin.
Der mich gerufen aus dem Stein,
Der, denk' ich, wird mein Führer sein.

(Goethe (1849—1832))

1. silberhell — svetlo ko srebro
2. vorüber eilen — hiteti mimo
3. immerdar — venomer
4. sinnen — misliti, razmisljati
5. ich komm aus dunkler Felsen Schoß — prihjam iz krila tamnih skal
6. Lauf, der — tek
7. Moos, das — mah
8. schweben — plavati, biti
9. Kindersinn, der — nedolžno srce
10. es treibt mich fort — zene me naprej

10 Wörter, die Sie lernen sollen:

- Paar, das — dvojica, dvoje
Pacht, der — zakup, najem
pachten — v zakup vzeti
packen — zaviti, zložit, spraviti
Päckchen, das — zavojček, zavitek
Packpapier, das — ovojni papir
Paket, das — zavoj, zavitek
Pantoffel, der — copata
Pantoffelheld, der — mevža
Panzer, der — oklopnjak

Und die Sätze dazu:

1. Ein Männchen und ein Weibchen bilden ein Paar.
2. Ich muß mir noch ein Paar Schuhe und ein Paar Handschuhe kaufen.
3. Haben Sie dieses Gasthaus gekauft oder haben Sie es in Pacht?
4. Ich habe es gepachtet.
5. Der Polizist packte das Kind am Arm und führte es über die Straße.
6. Haben Sie schon Ihre Koffer für die Reise gepackt?
7. Heute habe ich durch die Post zwei Pakete und ein Päckchen erhalten.
8. Ich möchte zwei Bogen sehr starkes Packpapier haben.
9. Von einem Ehemann, über den seine Frau herrscht, sagt man, er steht unter dem Pantoffel oder ver ist ein Pantoffelheld.
10. Die deutschen Panzer haben in diesem Kriege schon Hervorragendes geleistet.

Samec in samica tvorita dvojico (par).

Kupiti si moram še par čevljev in par rokavic.
Ali ste to gostilno kupili ali ste jo vzeli v zakup?
Vzel sem jo v zakup.
Stražnik je zgrabil otroka za roko in ga peljal preko ceste.
Ali ste že spravili v kovčeg za potovanje?

Danes sem prejel po pošti dva paketa in zavojček.
Rad bi imel 2 polj zelo močnega zavojnega papirja.
Možu, ki mu gospoduje žena, rečemo, da je pod copatom, ali da je mevža (šlapa).

Nemški oklopnjaki so se v tej vojni odlično obnesli.

Neue japanische Offensive in Burma

Tokio, 7. März. Die fünfte englische Division, die den Überresten der fast völlig aufgegebenen siebensten anglo-indischen Division im Singu-Becken in West-Burma zu Hilfe kommen wollte ist — einer Meldung von einem ungenannten Stützpunkt in Burma zufolge — nicht in der Lage, ihre Absicht auszuführen, da die japanischen Streitkräfte von dem Gebiet Naungdaw aus zu einer neuen Offensive angetreten seien. Sie ist unfähig die augenblickliche japanische Säuberungsaktion im Singu-Becken aufzuhalten, da ihr Vordringen durch entschlossene Gegenangriffe nördlich von Buthidaung zum Stehen gebracht worden sei. Die Kämpfe in diesem Gebiet seien durch lokalisierte Zusammenstöße gekennzeichnet.

Schwerer Schlag für Mountbatten

Tokio, 7. März. Die Leitartikel der drei führenden japanischen Zeitungen „Asahi Schimbun“, „Mainitschi Schimbun“ und „Tokio Schimbun“ befassen sich mit der zweiten Arakan-Tragödie,

Unter der Überschrift „Die bengalische Krise“ schreibt „Asahi Schimbun“, Lord Mountbatten sei durch seine berüchtigte Gegenoffensive in eine jammervolle Lage gekommen. Der schlimmste Schlag jedoch, den die Briten erlitten hätten, sei der „Prestige-Verlust“ der britischen Truppen. Diese andauernden Niederlagen der Briten an der Burma-Grenze würden nicht ohne schwere Rückwirkungen in Bengalen bleiben.

„Mainitschi Schimbun“ erklärt, die Pläne des Feindes, Burma wiederzuholen, seien völlig gescheitert und hätten zu einer zweiten Arakan-Tragödie geführt. Die Zusammenarbeit der indischen Nationalarmee mit den japanischen Truppen sei bei diesen Operationen sehr bedeutungsvoll.

„Tokio Schimbun“ betont, die großen Hoffnungen, die man auf die „vielgerühmte“ Strategie Mountbattens gesetzt habe, und zwar die Wiedergewinnung Burmas durch die achsenfeindlichen Mächte, seien völlig gescheitert. Besonders für Tschungking-China sei dies ein schwerer Schlag.

Usoda kmetice Milke Marlonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARL OTTO ZOTTMANN COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

Tisti dan, ko so Hrvatje obhajali praznik Kristovega vnebohoda, sta ležala dva moža Zelenege kadra v pečinah nad cesto, ki se vije strmo navkreber, in oprezovala v globino kakor sokoja. Tu sta videla pozno popoldne počasi prihajati bliže nekega moža, kakor se jima je zdelo. Vtem ko je eden izmed obeh zgoraj opazoval še nadalje, s puško pripravljeno v kamenju na strel, je stopal drugi skozi suho zel navzdol.

Postava je prihajala bliže v nenavadnem posebenem teku. Imela je modro bluzo in hlače iz enakega sukna, ki so nad opankami oklepale z gumijasto zaponno členke. Na glavi je imela neke vrste kapuco.

Podoba je bila, kakor da voha nesrečo s ceste. Kajti oprezovala je nekajkrat in hotela že zaviti proti dolini; toda potem se je premislila in tekla naprej. V majhni razdalji od prežaleca je zopet obstala ob cesti in gledala ob stenah navzgor, kakor da išče nečesa. Tu je četrtnik prišločil in zaklical: »Stoj!« Bliskovito se je obrnila, ustrelila v hipu dvakrat iz pištole, ki jo je že nosila nezavarovano v roki in skočila po pobočju navzdol. Ko se je hotela zopet pojaviti, so počili strel in puške prežaleca na cesti in straže, ki je opazovala prizor od zgoraj.

Prežalec, ki je bil zadet, je tekel k mestu, kjer je odskočila, in planil za njo. Strelji so bili alarmirali skupino četnikov, ki so sedaj pritekli od zgoraj. Videli so, da je prežalec, dosegal svojo žrtev, ki je bila ravno tako ranjena kot on in planil na njo, potem pa jo naenkrat pustil in dvignil roke proti nebu. Hkrati je počil zopet strel in četnik se je zgrudil.

Skupina je bila samo nekaj sekund pozneje spodaj pri njima. Prežalec je bil mrtev. Tekac, ki mu je tekla kri iz ust in iz rane na vratu, je še živel. Videli so, da je bilo to dekle in so jo obstopili, pobiti zaradi njene popolnoma podivjane lepote. Imela je goste modrikastočrne lase, ki so se razprostirali liki svetel plašč pod njeno ramena, vrat in glavo. Njen nos je bil ličen, njeno čelo visoko in ostró. Brada je bila izrazita in imela svojevolično obliko, usta so bila plemenita in ponosna, kakršni je bil izraz njenih žametnočrnih oči. Bila je vitka kakor drevo v teh gorah, ki je bilo sedaj posekano.

Student medicine, ki je služil pri četnikih, je pregledal njeno rano. Zadel jo je bil samo prežalec na cesti. Prestrelil ji je bil vrat. Zivela je samo še nekaj trenutkov. Može so ji vzeli pleteno usnjeno torbo. V njej ni bilo nič drugega, kakor pisanka, kakršno uporabljajo otroci v šoli, ki je bila polna drobnega pisanja, s katerim je pisateljica prišla do polovice zadnje strani. Ker so možeje mišljili, da ima zapisana važna povelja, so dali zvezek svojemu častniku, ki ga je ob robu ceste začel brati pri ravnokar padlih in, vtem ko so prišli možje kamenje, da bi z njim pokrili mrliča, ni nehal, dokler ni zvezek prelital do zadnje strani.

Nato je rekel študentu, naj prežalecu nekoliko razgali vrat. Ta je storil to in sedaj sta videla oba, častnik in študent, moder znak na njegovem vratu, kakor da bi mu kdo tam sesal kri. In častnik je pogledal mrtvo ter opazil, da je bil vstrel natančno na tistem mestu dekletovega vratu, kakor ugriz pri prežalcu. Skomizgnil je in rekel: »Položite ta dva skupaj, kakor da sta brat in sestra. Začudili so se, vendar so izvršili ukaz.

Ko so sedaj hoteli nagrniti kamenje nad njima, so pred tem še hitro preiskali njegove žepa, vendar niso našli ničesar v njih. Iz žepa njegove bluze, ki so jo nazadnje preiskali, pa so privlekli prgišče temnorednih močno dišečih rož. Sedaj je častnik vdrugle skomizgnil in rekel: »Dajte rože do polovice v njeno in

do druge polovice v njegovo roko. To so storili in dvignili težke pečine čez temeljne kamne.

Častnik, ki je še nekaj zamrmľal, je stopal po pobočju do svojega položaja. Pri svitu baklje je pripisal svoja opazovanja na še prosti prostor zvezka; vendar je moral, ker je bila njegova pisava nekam neokretna, pridodati še en list.

Pri tem je postala polnoč, in znenada je začel spodaj v globeli tuliti volk, da bi lahko ganil kamenje. Dri se je in bil tako glasan, da so se možeje skupine zbudili in se usedli. Zdelo se je, kakor da bi tam spodaj kdo spravil a poti kamenje, tako je rožljalo in ropotalo v globini.

Ko je ura kazala na eno, je utihnila žival a še zadnjim divjim zdihljajem in niso ga več slišali to noč. Proti tretji uri je prišel sel čez vrh, ki je povedal, da prihajajo Nemci po cesti navzdol in da bodo gotovo že ob zori napadli. Tu so si pripravili svoje puške.

Pripla vodje stotniške neke enote gorskih lovcev

Pod snežnimi stenami Durmitorja, ki je močel v sinje nebo 1943. leta, so nemški gorski lovci že v jutranjem svitu napadli nasprotnika, ki se je utrdil na Krasu in v zmedu kamnov ostal popolnoma neviden.

Dve stotniški gorskih lovcev sta si korak za

korakom izsilile pot do vrha. Z ročnimi granatami in bajonetami so vdrlí, ko je vod pod poveljstvom nekega poročnika obšel nasprotnika, v luknje pečín in si poiskali zmage iz goščav, v katerih je cvetel svišč. Ko so preiskovali mrliča glede listin in izkazov, so našli pri častniku skupine pisanko, ki so jo shranili in jo izročili enoto spremljajočemu tolmaču, da jo prevede. Vsebovala je življensko zgodbo dekleta iz gor.

Rojeni na begu, ubiti na begu, je bilo vse njeno življenje en sam divji lov skozi vse dneve in tedne njenega življenja. Brez vere je zrasla, in je bila brez vsakega občutka ljubezni in zvestobe. Tako je postala volkulja, kakor se je sama označila, prekanjena in nesumljena značaja, kljubovalna in predrzna, pri tem pa je imela tisto modrost, ki večkrat odlikuje divje zveri.

Nihče se ne bo mogel povedati, kaj jo je priganjalo, da je napisala zgodbo svojega življenja v tej obliki, in vendar bi se skoraj zdelo, kakor da je mislila na svoje sestre, ko je pisala; kakor da je želela, da bi živo videla svojo stisko, da bi razumela svoj konec, da bi mogla doumeti križev pot, po katerem je moral iti del prebivalstva med Kolpo in Moravo, ker je tako hotela peščica nečloveških in židovskih, sovražnosti polnih povzročiteljev, in kakor da bi bila rada videla, da bi bilo vse to prihranjeno ljudem drugih dolin in gora v evropskih deželah.

Čeprav je bil njen grob precej natančno opisan, ga vendar nihče ni našel.

Konec.

Tudi cesto Aprilija - Nettuno skoraj stalno težko obstreljujejo. Vse hiše so postale same razvaline. (PK-Aufnahme: Kriegsbericht Koch, Atl., M.)

Iz vseh krajev sveta

V okviru oskrbe inozemcev, ki jo je izvršila Deutsche Arbeitsfront, je vozilo vsega skupaj do konca 1943. leta 3506 posebnih vlakov za dopustnike in take, ki so opravičeni do vožnje k rodbinam, z 1.216.952 možmi v 12 evropskih držav.

Norveška socialna organizacija za oblikovanje prostega časa ljudsko prosveto, določitev dela, socialno skrbstvo, šport, umetnost in zabavo si je nekako sporedno z nemško NSG »Kraft durch Freude« nadelo ime »Sonce v delu«.

Poklicna zveza v Generalbezirku Estlandu je ustanovila celo vrsto skupnih učnih delavnic za male obrate, v katerih dobijo vajenci ob prosti hribi in stanovanju brezplačno te-

meljno izobrazbo. Učne delavnice začnejo poslovati te dni.

Landesbauernschaft - Danzig - Westpreußen je doslej nastavila 50 v vojni poškodovanih kot samostojne kmete. Omembe vredno je da se nahajajo med njimi udeleženci prve in druge svetovne vojne.

Nek ceh v rheinško-westfalskem industrijskem okraju je za primer, če bi se tvorniška kuhinja ali domača ognjišča uslužbencev podrla po udeleževanju sovražnika, pripravil kuhinjo v rovu, ki lahko obratuje tudi za množice.

Iz Vzhoda se je po petih mesecih vrnil komorni orkester Wegenstein, ki šteje 22 moži. V službi oskrbovanja čet po KDF je izvršil

ta orkester šest turnej na Vzhodu, ki so se izvršili v razdobju dveh in četrta leta. Vrh tega je obiskal Balkan in priredil koncerte v Grčiji, Bolgariji in Srbiji. V neki razstreljeni hiši, 400 metrov za fronto, je godba svirala vojakom, preden so opravili službo v prvih linijah.

V Kölnu imajo tako zvane vlake Z pri cestnih železnicah, na katerih se smeje voziti samo v poklicih zaposleni imetniki časovnih voznic, v Düsseldorfu so pa uredili stvar tako, da se v času od 16.30 do 18. ure prevažajo na vseh progah samo v poklicih zaposleni, ki se kot taki lahko izkažejo s potrdilom.

Deutsche Arbeitsfront Gau Kurhessen se je dogovorila z vsemi prodajalnami živil tako, da se v poklicih zaposlenim ženskam potrebnine izročajo na podlagi v omario vrženega naročilnega lista tudi po delopustu.

Iz Wellingtona na Novem Zelandu poročajo, da so ribiči pri Taurangi ujeli ogromnega morskega volka. Žival je tehtala nad tisoč funtov, kar pomeni svojvrsten rekord pri družini teh požeruhov. Ob tej priliki beležijo ameriški listi še drugo zanimivost iz ribiškega življenja. Ob ameriški obali so ribiči vlovili ogromno črno polenovko, ki je tehtala 640 funtov.

Nek kmet iz Opatjega sela na Goriškem je delal s svojim sinom na polju ter je pri delu zadel na bombo, ki je v trenutku eksplodirala. Posledice eksplozije so bile usodne. Kmet je kmalu po eksploziji podlegel ranam, sina pa so morali prepeljati v goriško bolnišnico.

Yvette Guilbert, nedavno umrla francoska igralka, je zapustila zbirko, ki vsebuje nad 80.000 popevk vseh narodov in časov, ki jih je zbrala iz vseh strani sveta na svojih gostovanjih v dolgih desetletjih. Zbirka, ki je z ozirom na svoje bogato obilje neprekosljiva, ima pomembno kulturno in umetnostno zgodovinsko vrednost.

Nek lastnik kokoši v westfalski občini, ki je imela vsega skupaj 30 kokoši, je imel dolžnost, da je glede 25 kokoši oddal običajno število jajc. V letu 1942 je pa spravil vsega skupaj 230 komadov, tako da je na vsako kokoš odpadel letni pridelek komaj deset jajc; tak kontingent je seveda zbudil pozornost pristojnih oblasti. Pred sodiščem se je poskušal lastnik kokoši zagovarjati s tem, da mu kokoši slabo negejo, vendar s tem ni uspel in je bil zaradi prekrška proti zakonitim določilom obsojen na šest mesecev zapora.

V medicinskih krogih je vzbujal zelo veliko pozornost primer, s katerim se je znanost pečala že več desetletij; sedaj je zaključen po smrti pacienta. V mestecu Schlan je živel strugar Adalbert Kloos skozi celih 15 let samo z umetnim hranjenjem. 1929. leta je ta usmiljena vredni človek dobil oteklino v golčancu in prišel na kliniko. Ta oteklina je tako narazala, da je polagoma izpolnila vse grlo, in da bolnik, ki so ga najprej prehranjevali s kašo, ni mogel več prejemati niti tekoče hrane. Bil bi takrat brez rešitve umrl, da se ni vodeči primarij bolnišnice odločil k smeli operaciji. Uvedel je v telo gumijasto cev, ko je želodcu dal novo odprtino, in dal pacienta, ki je nato dobil čudno ime »mož brez ust«, prehranjevati skozi to cevko. Posoj je imel uspeh in rešil bolnika življenja. Seveda od tega časa ni imel nobenih občutkov okusa, ki ga sicer povzročajo jedi.

Neka zdravnica v Litzmannsstadtu je prejela pismo, v katerem je bila pozvana, da naj položi pred svoje stanovanje zavoj z denarjem in različnimi vrednostnimi predmeti. Zdravnica je na videz ustregla zahtevi izlajevalca, katerega so v trenutku, ko je hotel zapustiti z zavojem hišo, aretirali kriminalni uradniki.

Redkokodaj se zgodi, da prejme kdo ob svojem rojstnem dnevu čestitke od 60 neposrednih potomcev. Najstarejšemu prebivalcu vasi Hofbieber v okrožju Fulda, Kasperju Kihberju je čestitalo k njegovemu 89. rojstnemu dnevu nič manj kot sedem otrok, 80 vnukov in 20 pravnukov.

Die Eidechse Isolde blinzelt / Liebesnovelle von Ludwig C. von Tóth

Stephan von Takács ließ seinen Blick über den lieblichen Körper der Aphrodite von Salust gleiten. Sie schien mit unendlichen sanften Hüften aus dem dunkelnden Laubwerk in die sonnige Lichtung des kleinen Schloßsteiches zu treten. Auf dem schreitenden steinernen Fuß entdeckte er eine zierliche Eidechse, die offenbar kein eigenwilliges Zierat aus grünlichmatter Bronze war, denn der Hals des Tierchens bebte und die runden, glitzernden Augen sahen ihn aufmerksam an. »Ich bin der Träger einer heiklen Mission«, bemerkte Stephan. — »Und warum gerade Sie?« fragte das Mädchen, das neben ihm auf der Bank saß und ihn nicht minder aufmerksam betrachtete. Stephan zuckte die Achseln. »Dieselbe Frage habe ich Ihrem Vater gestellt, Ilka! Er sagt, ich wäre als Freund der Familie und als Mann mit angegrauten Schläfen und... nun ja, er meint eben, ich wäre die geeignete Person, mit Ihnen ein ernstes Wort zu sprechen!« — »Damit meint er Ihren letzten Roman und die Unzahl Ihrer Damenbekanntschaften«, sagte Ilka. — »Er sieht in Ihnen einen gewieften Kenner der weiblichen Psyche. Übrigens mit vollem Recht. Jeder Frau wird schwach in Ihrer Nähe, mich eingeschlossen...« — »Spotten Sie nicht«, sagte er unwillig. — »Jede liebt Sie«, nickte Ilka. — »Selbst Isolde blickt Sie bewundernd an!«

Das Mädchen zeigte auf die Eidechse, die inzwischen einer Mücke habhaft geworden war, deren Beine jedoch unzerkaut aus ihrem Maul hingen, weil sie in die Betrachtung des Mannes versunken war. »Das will etwas bedeuten, Stephan«, sagte Ilka. »Isolde wohnt zu Aphrodites Füßen und weiß über Liebesdinge Bescheid!« — Stephan blickte die Eidechse stirnrunzelnd an und zwang sich zu einem Lächeln. »Die Rosengirlanden meiner Sünden stehen nicht zur Diskussion, Ilka! Hingegen etwas anderes. Ich habe Sie schon als kleines Mädchen gekannt, nicht wahr,

kaum spannenhoch waren Sie damals, ich bin Ihr väterlicher Freund und deshalb...« — »Das stimmt nicht«, sagte Ilka. — »Schön, aber jedenfalls bin ich Ihr Freund. Ihre Eltern machen sich Sorgen um Sie, weil Sie schon den dritten Heiratsantrag ausgeschlagen haben, lauter achtbare, wohlfundierte Partien. Auf Ihre Fragen und Vorstellungen antworten Sie mit einem Achselzucken. Ihre Eltern sind der Ansicht, daß Sie im heiratsfähigen Alter stehen, außerdem liegt ihnen natürlich daran, daß Ihr zukünftiger Gatte etwas von Landwirtschaft versteht, damit er einmal das Gut übernehmen kann. Ich bin zwar der Ansicht, daß Sie für die Ehe noch viel zu jung sind...« — »Das stimmt auch nicht«, bemerkte das Mädchen. — »Sie sind erschreckend jung«, beharrte er, »aber ich habe nun einmal den Auftrag, Ihr Gewissen zu erforschen!« — »Sie reden wie ein Pastor«, lächelte Ilka. — »Warum sind Sie so zornig, Stephan?«

Er schlug mit der Faust auf die Bank. »Ich bin nicht zornig. Ich bin guter Dinge. Und jetzt sage Sie mir, warum Sie von den Bewerbungen dieser... dieser jungen Männer nichts wissen wollen!« — Ilka zog mit der Fußspitze ein Fragezeichen in den Wegkreis und betrachtete ihr Werk. — »Verstehen Sie eigentlich etwas von Landwirtschaft, Stephan?« — »Was soll diese Frage? Sie weichen mir aus, Ilka! Sagen Sie mir lieber, warum Sie von den Bewerbungen...« — Das Mädchen nickte. »Vater hat recht, ich kann Ihnen nichts verschweigen, Stephan! Sie, mit Ihrem überlieferten Scharfblick, würden die Wahrheit sofort erraten. Also, hören Sie: Es gibt einen Mann, den ich heiraten würde!« — Stephan starrte sie an. »Wast? Sie, ein halbes Kind, lieben einen... wer ist dieser Burche?« — Sie wollten es nicht sagen? Schön! Ich darf aber wohl annehmen, daß er eine passende Partie ist!« — »Er paßt sehr gut zu mir«, sagte Ilka sanft, »überaus gut... er

weiß es bloß nicht!« — »Nun, ein Geisteskind scheint er nicht zu sein«, bemerkte Stephan. — »Es ist bekanntlich keine Kunst, in Mädchenaugen zu lesen... aber diese jungen Leute wissen wenig!« — »Oh, er ist nicht sehr jung... er hat liebe graue Schläfen!« — »Was hat er?« rief Stephan aufgebracht. — »Graue Schläfen? Der Mensch besitzt ja eine unerhörte Anmaßung! Unserer würde sich nicht im Traum... liebt er Sie wenigstens?« — »Ach, wenn ich das wüßte!«, sagte Ilka. — »Was, in drei Teufels Namen, soll er sonst tun, als Sie lieben?« sagte er zornig. »Sie, ein junges, schönes, strahlendes Cäsarhöpfchen, ein... öhnlcher Mann... Was... nun... schehen!« — »Ich fürchte, ich werde ihm einen Heiratsantrag machen müssen!« — »Das werden Sie nicht tun!« schrie Stephan. — »Ich dulde nicht, daß Sie sich einm alten Kamel an den Hals werfen...«

Er wurde plötzlich seiner Erregung gewahr und verstummte erschreckt. Sein Blick düsterte über die steinerne Grazie der Göttin und haftete wieder auf der Eidechse. Isoldens Mäulchen öffnete sich um ein Geringes und die Mückenbeine verschwanden. Ihre Augenlider flatterten... er hatte wahrhaftig den Eindruck, als ob ihn das kluge Tier verschlungen zublinzelte. Er drehte langsam den Kopf und starrte in Ilkas Gesicht über das sich eine sanfte Rote stahl.

Ilka verzweifelte an den verrückten, ausgefallenen, herrlichen Gedanken... ich bitte Sie, Ilka... meinen Sie vielleicht mich? In diesem Augenblick huschte Isolde über den steinernen Fuß und verschwand.

Die Nacht ist lang...

Es gibt sie noch, diese, hm, diese weißen Henkelgefäße aus Porzellan, die ein Gott sei Dank wenig beachtetes Dasein im Nachtschischen führen. Bei einem Einkauf wurde mir unlängst ihre hartnäckige Existenz sinnfällig vor Augen geführt.

Eine Frau, bombengeschädigt, am Rande der Fünfzig, brillenbewehrt, ein wenig un-

beholfen, verlangte in einem Haushaltartikelgeschäft halblaut danach und der Verkäufer brachte tatsächlich so einen Topf an. Siegesbewußt stellte er ihn auf die Theke, als ob es sich um die kostbarste Keramik handle, und entfernte geradezu liebevoll und pedantisch die letzten Holzwoollenfasern.

Die Kundin jedoch war mit dem Modell nicht einverstanden. Abwägend ruhten lange ihre Blicke auf dem Gefäß. War es ihr zu teuer, zu schlicht, zu pompös? Hatte es einen Defekt? Nein, nichts von all dem; es war ihr, ich könnte es ganz deutlich hören, zu groß, jawohl, zu groß!

Der Verkäufer, anscheinend ein Mann alter Schule, ließ sich nicht aus der Fassung bringen, die bei dem ominösen Gegenstand übrigens mit glänzendem, friedensmäßigem Goldrand verziert war. Eindringlich sagte er zu der Dame: »Gnädige Frau, die Nacht ist lang!«

Wußten Sie schon...

... daß die Sofar-Bäume singen können? Insekten fressen zahllose Löcher in die Äste und Zweige dieser Bäume, durch die sich der Wind unter Jammertönen preßt.

... daß der Komponist des einst aus der Nachkriegszeit sattem bekannten Schlagers »Ausgerechnet Bananen« damit vier Millionen Dollar verdient hat, während Beethoven für eine ganze Anzahl seiner Meisterwerke nur 2000 Gulden erhielt?

... daß der Albatros die größte Ausdauer im Fliegen hat? Er kann oft wochenlang fliegen, ohne zu ruhen.

... daß man unweit des Städtchens Plattling in Niederbayern ein Denkmal für die Laus errichtet hat? Es soll an eine dort im Weltkrieg entstandene Entlausungsanstalt erinnern, zu der eine eigene Bahnlinie gelegt wurde.

... daß Nervenspezialisten durch eine Prüfung des Daumens feststellen können, ob ihrem Patienten die Gefahr einer Gehirnpalalyse droht?

Odkritje Lloydja Georgea - Zanimivi utrinki iz britanske socialne politike

Gau Kärnten je prijavil na državno prvenstvo v namiznem tenisu, ki se vrši 25. in 26. marca v Breslavi, ašlinški Gaumeisterpaar Knifitz-Strumbl.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

DER REICHSTATTHALTER IN KÄRNTEN.
Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärntens und Krains

Zahl: IV-3-Pb-34-a-1944/K
(Preisbildungsstelle) Klagenfurt, den 15. Februar 1944

Bekanntmachung

vom 15. Februar 1944 über Preise für Speisekartoffeln in den Monaten März und April 1944.

Auf Grund der Verordnung über Erzeugerpreise für Speisekartoffeln, Futterkartoffeln und Fabrikkartoffeln im Kartoffelwirtschaftsjahr 1943/44 vom 21. August 1943 (RGBl. I. S. 491) werden die Preise für Speisekartoffeln für die Monate März und April 1944 wie folgt festgesetzt:

	für weißfleischige Sorten		gelbfleischige Sorten		Kartoffel-Blau- und Weißfleischige Sorten		Jünlere Handels- (Kipfer) Sorten, besser Unbekannte	
	I	II	I	II	I	II	I	II
je 100 Kilogramm in Reichsmark Preisgebiet								
Erzeugerfestpreis frei Verladestation oder Verladestelle . . .	6.90	6.90	7.50	7.50	8.90	8.90	9.50	9.50
Festpreis einschließlich Versandvertellerspanne frei Empfängerstation	7.70	7.70	8.30	8.30	9.70	9.70	10.30	10.30
Höchstpreise ab Waggon oder Lager des Empfängervertellers bei Selbstabholung durch den Kleinverteller	8.50	—	9.10	—	10.50	—	11.10	—
Höchstpreise bei Lieferung frei Lager des Kleinvertellers durch den Empfängerverteller	8.70	—	9.30	—	10.70	—	11.30	—
Höchstpreise bei Lieferung frei Keller des Verbrauchers durch den Empfängerverteller	9.10	—	9.70	—	11.10	—	11.70	—
Höchstpreise bei Lieferung ab Verkaufsstelle des Kleinvertellers an den Verbraucher:	II		II		II		I	
je 100 kg RM	9.00	7.80	9.60	8.40	11.00	9.80	11.60	10.40
je 50 kg RM	4.50	3.90	4.80	4.20	5.50	4.90	5.80	5.20
je 5 kg RM	0.53	0.45	0.56	0.48	0.63	0.55	0.66	0.58
je 1 kg RM	0.11	0.09	0.12	0.10	0.13	0.11	0.13	0.12

Die unter I genannten Höchstpreise gelten für folgende Gemeinden: Klagenfurt, Viktring, Krumpendorf, Pörschach, Velden, Villach, Landskron, Spittal an der Drau, Seeboden, Millstatt, Tschendorf, Mallnitz, Heiligenblut, Lienz, St. Veit an der Glan, Friesach, Hüttenberg, Oberstein, Klein-St. Paul, Lölling, Ferlach, Windisch-Bleiberg, Bleiberg-Kreuth, Radenthein, Hermagor, Eisenkappel, Aiblitz, Krainburg, Kronau, Kropp, Lees, Littai, Neumarkt, Radmannsdorf, Ratschach, Veldes und Schwarzenbach. Bei Lieferung der Orte Heiligenblut, Hüttenberg, Bleiberg-Kreuth, Gmünd und Radenthein dürfen den Kleinvertellerabgabepreisen für Mengen von 50 kg und mehr die zusätzlichen Kosten des Großvertellers für die Zufuhr mit Lastkraftwagen ab nächstgelegener Bahnstation angehängt werden.

Die unter II genannten Höchstpreise gelten am flachen Lande und in Gemeinden, deren Versorgung unmittelbar durch die Erzeuger sichergestellt ist, also in allen unter I nicht genannten Orten.

Bei Einkauf durch den Kleinverteller unmittelbar beim Erzeuger, soweit nach den Bewirtschaftungsvorschriften zulässig, ist dem Erzeuger zu verdien.

1. bei Selbstabholung vom Hof des Erzeugers der Erzeugerpreis frei Verladestation.

2. bei Lieferung des Erzeugers frei Haus oder Lager des Kleinvertellers der Erzeugerfestpreis, frei Verladestelle zuzüglich RM — 40 je 100 kg.

Für die unmittelbare Belieferung des Verbrauchers durch den Erzeuger gilt folgendes:

1. Bei Abholung durch den Verbraucher beim Erzeuger ist der Festpreis frei Verladestelle zuzüglich RM — 40 je 100 kg zu bezahlen.

2. bei Belieferung frei Keller oder frei Wohnung des Verbrauchers durch den Erzeuger sowie im örtlichen Marktverkehr darf der für die jeweilige Menge im betreffenden Preisgebiet zulässige Abgabepreis des Kleinvertellers an den Verbraucher nicht überschritten werden.

Bei Belieferung von Großverbranchern durch Erzeuger, soweit diese nach den Weisungen des Landesernährungsamtes Kärnten, Abteilung A, zulässig ist, gilt folgendes:

a) bei Selbstabholung beim Erzeuger durch den Großverbrancher ist der Erzeugerfestpreis abzüglich eines Betrages von RM 0.30 je 100 kg bei Entfernungen bis 30 km bzw. höchstens RM 0.50 je 100 kg bei Entfernungen über 30 km zu bezahlen.

b) bei Zustellung frei Großverbrancher durch den Erzeuger darf der Erzeugerfestpreis zuzüglich RM 0.80 je 100 kg zur Abgeltung der Frachtkosten berechnet werden.

Der Verteller, über den die Verrechnung der Lieferung geht, darf zur Abgeltung seiner Spesen RM 0.20 je 100 kg berechnen.

Bei Belieferung von Großverbranchern durch den Verteller darf höchstens der jeweils zulässige Vertellerabgabepreis berechnet werden.

Für die Belieferung der Wehrmacht der Waffen-SS der kaser-nierten Polizei, des RAD und der Gemeinschaftslager gelten die Bestimmungen des Runderlasses Nr. 86/42 des Reichskommissars für die Preisbildung vom 12. September 1942 (II 108 14507/42).

Der Kleinhandel hat Kartoffelsorten, die nicht zum Preise für weiß- und gelbfleischige verkauft werden (z. B. Königsberger Blaublanke, Jubiläre usw.), deutlich zu kennzeichnen.

ZAHVALA

Ob težki zgubi naše ljubljene, nadvse dobre mamice, se vsem, ki ste na kakršni koli način z nami sočustvovali, jo spremili na zadnji poti in ji darovali cvetja na grob, najiskrenejše zahvalujemo. — Posebno zahvalo smo dolžni g. dr. Waltschu; g. duh. svetniku Zupancu za versko tolažbo, gospej Wellkovsky za vsestransko pomoč za časa bolezni. Höllein, Laibach, Krainburg, Predassel, v marcu 1944.

Zalujoče družine:
Virnik, Gabritsch, Zechner, Perdan.

ÄRZTLICHER DIENST

Laak a. d. Zaler, Oberkrain:

Dr. Karl Petritsch, ordiniert vorläufig Montag, Mittwoch, Freitag von 13.30 Uhr bis 15.30 Uhr in der Ordination vormals Dr. Kozianschitsch in Laak.

Werkschutzmänner und 1 Lagerführer

von mittlerem Industriebetrieb in Krainburg gesucht. Bewerbungen mit Lichtbild, Lebenslauf u. Zeugnisabschriften unter 5347 an Kar. Bote Klagenfurt, Bismarckring 13.

Wenn „sie“ den Lieferwagen fährt,

geht am Waschtrog die Haushaltsarbeit weiter. In der Zeit ihrer häuslichen Abwesenheit weicht die Wäsche lange und gründlich in Henko. Das schont die Wäsche und entfernt viel mehr Schmutz ohne Reib- und Bürstarbeit. Durch gutes Durchstampfen nach dem Einweichen geht so viel Schmutz heraus, daß längeres Kochen nicht mehr notwendig ist. So hat sie leichtere Arbeit; Zurechtkommen mit dem Waschpulver und wenig Kohleverbrauch.

SOSSEN-PULVER
Kartoffelknödel mit Vanillecreme:

In jeder gut sortierte pastierte Kartoffel (Hauptbestandteil) ist ein Teil Zucker und ein Teil Vanillecreme enthalten. Diese Knödel können, wenn Sie in Wasser kochen, sehr leicht und schnell zubereitet werden. Die Knödel können in jeder beliebigen Sauce serviert werden, die Sie wünschen. Sie sind ein sehr gutes Dessert für Kinder und Erwachsene.

Altmaterial

und
leere Flaschen

nicht wegwerfen, sondern sie neuen Zwecken dienstbar machen, weil sie auch gebraucht noch wertvoll sind. Leere Formamin-Flaschen mit Schraubdeckel müssen heute an Apotheken und Drogerien zurückgegeben werden.

BAUER & CIE
BERLIN

Mali oglasi**Službo dobi**

Sprejemem kovaškega vajenca. Alois Scheibitz, Schmied, Busch 2, Post St. Martin in Tudein.

5335-1

Službo dobi takoj sposobna mlajša natakara. Ponudbe na Gasthof „Krone“, Laak/Zaier. 2575-1

Sprejemem vajenca ali vajenko za brivsko obrt. Kos Peter, Reiterdurlaß, Krainburg. 2599-1

Brivskega pomočnika sprejemem takoj ali po dogovoru. Viktor Kolman, frizer, Veldes. 2626-1

Dekle, ki je prosto dolžnostnega leta, se sprejme v učenje. Viktor Kolman, frizer, Veldes. 2625-1

Trgovskega vajenca sprejemem takoj. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe pod „Trifail“ na K. B. Krainburg pod 2623-1.

Službe išče

Službe išče kuharica, ki je že več let vodila samostojno gospodinjstvo. Gre najraje k moškim osebam. Naslov se dobi pri K. B. Krainburg. 2620-2.

Prodaj

Prodaj konja za kmečko vožnjo. Ivana Demšar, Srednja vas, P. Pölland über Laak/Zaier. 2612-6

Kupim

Kupim dobro moško kolo, dam kako drugo protivrednost. Naslov pri K. B. Krainburg. 2610-7

Kupim dva jesenska preščka ali pa večja spomladanska. Vpraša se na K. B. Krainburg. 2607-7

Kupim dobro ohranjen skobelnik (Hobelmachine), velikost 40 x 60 cm. V zameno dam event. nekaj bukovih desk. Vinzenz Senitz, Tischlermeister, St. Martin, Lichtenwald a. d. Sawe. 2606-7

Kupim žepno uro, četudi pokvarjeno in klavirsko harmoniko. Javiti na Ciril Gasperschitz, Steinfeld a. Drau. 2621-7

Kupim že rabljen pisalni stroj. Naslov pri K. B. Krainburg. 2619-7

Menjam

Menjam malega konja bosanca za srednje težkega konja. Naslov na K. B. Krainburg. 2603-15

Menjam kravo z drugim teletom, za kravo, ki bi bila breja 7 do 8 mesecev, ali za svinjo z mladiči. Naslov se izve pri K. B. Krainburg. 2601-15

Menjam 500 do 600 kg težkega vola za mlado kravo, brejo ali s teletom. Kokal Jakob, Dragomel, Nr. 2, Post Domschale, Oberkrain. 2634-15

Menjam fotoaparat 6 x 9 za damski ali tudi moški plašč. Ponudbe na K. B. Krainburg. 2618-15

Zamenjam spalnico za pisalni stroj. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2616-15.

Dobro ohranjen, globok otroški voziček prodam ali zamenjam. Naslov v K. B. Krainburg. 2633-15

Menjam lepe čevlje št. 37 za nizke št. 38. Naslov se izve na K. B. Krainburg. 2631-15

Zenitve

Miren, pošten in priden fant si želi poznanstva z dekletom od starosti 23 do 27 let. Zenitev ni izključen. Dajete s sliko, ki se diskretno vrne, poslati na K. B. Krainburg pod št. 2622-21.

Izgubljeno

V četrtek, 24. februarja sem s vozila z večernim vlakom iz Aßlinga do Kranja in sem imela pri sebi mal, slab kovček, prevezan z jermenom. Stvari, katere so v njem, niso moja last, trpim vsled tega veliko škodo. Izvedelo se je, da je bil opažen nek delavec, kateri je izstopil v Podnartu. Pozivam ga, da naj ga vrne mirnim potom, da ne bo imel sitnosti. Odda naj ga proti nagradi na K. B. Krainburg ali pa k fotografu Rovenshek, Vogelweidegasse 4. 2627-22

Dne 1. marca je bila v večernem vlak Villach — Woch. Feistritz pozabljena rjava denarnica z malo vsebino denarja in 3. ključ od ročne blagajne. Ključ oddati proti plačilu na Bahnpolizei, Aßling. 2632-22

Razno

Fotoatelj Pogačnik, Krainburg, zopet redno obratuje. 2588-23

Sprejemem staro perilo za krpati, tudi nogavice. Naslov v K. B. Krainburg 2617-23.

Kdo mi posodi proti odškodnini višinsko sonce (luč za obsevanje) ali prodaj. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod šifro „Lias“. 2638-23

Obstauspitzmittel Neodendrin (Obstbaumkarbolineum). Seli-non neu. Baumwachs. Baum-teer. Oastrix-Körner gegen Feldmäuse und sonstige Schädlingsbekämpfungsmittel sowie Wolmann-Salz zur Holzimprägnierung im Gartenbau erhältlich bei Franz Napotnik, Eisen- und Farbenhandlung, Klagenfurt, Krefelder Straße 9, Fernruf 3009 (21.142)

Möeth & Rass

Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandel
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Savevorstadt und Veldesstr. 12

KMETIJSKA ZADRUGA

POLJEDELSKI STROJI
UMETNA GNOJILA
APNO ZA GNOJENJE
KRMILA · SEMENA
SEMENSKI KROMPIR

Krainburg, Laak

Wir bei Domschale, Stein

TRIO SCHUHFABRIK
GES. M. B. H.

NEUMARKTL, OBERKRAIN

DRAHTANSCHRIFT: TRIO NEUMARKTL / FERNSPRECHER NR. 20

»INTEX«

TEXTILWERKE HORAK
KOMMANDITGESELLSCHAFT

KRAINBURG

SPINNEREI, WEISS- UND
BUNTWARENWEBEREI, FÄR-
BEREI, BLEICHEREI, DRUCKEREI,
RAUHEREI UND APPRETUR

TEXTILBRUNA

Krainburger Textilfabriken G. m. b. H.

KRAINBURG